

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520202375
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2520202375.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. K., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: matka - Ing. Mgr. E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, N., a otec - Mgr. W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/X, N., zastúpený: JUDr. Zuzana Kresák Kamenská, PhD., advokátka, so sídlom Miletičova 44, Bratislava, o návrhu otca na uloženie výchovného opatrenia, o odvolaní matky dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 23. novembra 2021, č.k. 9P/173/2020-358, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie nariadil otcovi, matke a maloletému W. výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu a odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Myjava, pracovisko Nové Mesto nad Váhom, Klčové 32, za účelom zlepšenia ich schopností vzájomne komunikovať ohľadom maloletého W., za účelom zvládnutia svojej role vo vzťahu k druhému rodičovi a rešpektovania role druhého rodiča v rámci vzájomných vzťahov, ako aj za účelom obnovenia vzťahu maloletého W. k otcovi (výrok I.) s tým, že toto výchovné opatrenie bude realizované v rozsahu 50 hodín poradenstva rodičom a maloletému W. počas šiestich mesiacov odo dňa právoplatnosti uznesenia (výrok II.). Súčasne súd matke, otcovi a maloletému W. uložil riadiť sa pokynmi psychológa a dodržiavať stanovené termíny stretnutí (výrok III.). Ďalej súd napadnutým uznesením uložil kolíznemu opatrovníkovi, aby v dvojmesačných intervaloch podával súdu správy o priebehu nariadeného výchovného opatrenia s tým, že záverečnú správu o priebehu stretnutí a účinkoch výchovného opatrenia predloží v lehote od ukončenia výchovného opatrenia (výrok IV.). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení čl. 5 písm. b), c), e), h) Základných zásad Zákona o rodine, § 37 ods. 2 písm. d) a § 37 ods. 4 písm. a), b) Zákona o rodine, ako aj čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, keď v predmetnom konaní súd posudzoval dôvodnosť návrhu otca na uloženie výchovného opatrenia, ktorým bude rodičom a mal. W. uložená povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu v zariadení T. o.z., T., za účelom zlepšenia ich výchovných zručností, zvládnutia svojej role a rešpektovania role druhého rodiča v rámci komplikovaných vzájomných vzťahov, zlepšenia schopnosti neprenášať svoj postoj k druhému rodičovi na dieťa a zlepšenia schopnosti vzájomne komunikovať, a to aj pred dieťaťom, vo vzájomných interakciách, a tiež za účelom zosúladenia rôznych výchovných prostredí s tým, že výchovné opatrenie bude realizované v rozsahu 10 hodín samostatného poradenstva otcovi, v rozsahu 10 hodín samostatného poradenstva matke, a tiež s tým, že po ukončení samostatného poradenstva každému z rodičov sa rodičia podrobia spoločnému odbornému

poradenstvu v rozsahu 10 hodín, spoločné poradenstvo rodičom bude poskytnuté najmä za účelom znovuzískania vzájomnej dôvery a schopnosti dlhodobu efektívne spolupracovať v záujme maloletého dieťaťa, rodičia sú povinní riadiť sa pokynmi psychológa, dodržiavať stanovené termíny stretnutí. Zároveň otec navrhol, aby súd uložil T. o.z., aby priebežne v mesačných intervaloch podával súdu správy o priebehu nariadeného výchovného opatrenia s tým, že záverečnú správu o priebehu stretnutí a účinkoch výchovného opatrenia na rodičov predloží v lehote 10 dní od ukončenia výchovného opatrenia. S uvedeným návrhom matka nesúhlasila z dôvodu, že čo sa týka záujmov maloletého syna, výchovné opatrenie považuje za drakonické, nakoľko maloletý má k otcovi vytvorený veľmi silný blok, syna násilím k ničomu neprinúti, spôsobí to presný opak, práve je na otcovi, aby sa dal psychicky do poriadku, a potom možno postupne by sa dal vzťah znovu vytvoriť, nakoľko syn k otcovi už žiadny vzťah nemá, výchovné opatrenie nepotrebuje ani ona, ani syn, ale otec, ktorý za synom sám dobrovoľne pravidelne nechodí. Vykonaným dokazovaním spisom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/131/2019 mal za preukázané, že rozsudkom č.k. 9P/131/2019-188 z 15.02.2019 bol mal. W. zverený do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu pre mal. W. sumou 300 eur mesačne, pričom bol upravený styk otca s mal. W.. Zhodnými tvrdeniami rodičov mal súd za preukázané, že do 9. októbra 2020 styk otca s mal. W. riadne prebiehal i nad rámec upraveného styku, maloletý sa s otcom pravidelne stretával, prespával u neho, chodili spolu na dovolenky. Zároveň mal súd takto za preukázané, že následne došlo zo strany mal. W. k odmietaniu stretávania sa otcom, čo viedlo aj k podaniu návrhu matkou na podanie návrhu na začatie konania a na nariadenie neodkladného opatrenia na zúženie rozsahu styku otca s maloletým. K uvedenej zmene došlo nariadením neodkladného opatrenia z 30.11.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 02.02.2021, ktorým došlo k zúženiu styku otca s mal. W. výlučne za prítomnosti matky z dôvodu, že súčasný stav a situácia ohľadne styku maloletého neposkytuje záruku rozvíjania ďalších vzájomných vzťahov otca s maloletým. Obsahom spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/151/2020 mal súd tiež za preukázané, že na súde naďalej prebieha konanie o zmenu úpravy styku otca s mal. W., pričom vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie. Súd mal obsahom spisu sp. zn. 9P/33/2021 za preukázané, že pre nezhodu rodičov bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd dal za otca súhlas na prijatie mal. W. na plnenie povinnej školskej dochádzky v Základnej škole M. R. C., C. XX, N.. Zhodnými tvrdeniami rodičov mal súd za preukázané, že obaja vzájomne na seba podali viacero trestných oznámení. Na základe všetkých uvedených preukázaných skutočností súd dospel k záveru, že nariadenie výchovného opatrenia (§ 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine) rodičom mal. W. za účelom zlepšenia ich schopností vzájomne komunikovať ohľadom maloletého W., za účelom zvládnutia svojej role vo vzťahu k druhému rodičovi a rešpektovania role druhého rodiča v rámci vzájomných vzťahov, je plne dôvodné a v záujme ďalšej starostlivosti a výchovy maloletého. Výchovné opatrenie súd uložil aj matke napriek jej nesúhlasu, nakoľko z jej vyjadrení je zrejmé, že s otcom navzájom vôbec konštruktívne nekomunikujú, obaja sa navzájom obviňujú, podávajú na seba trestné oznámenia, pričom z vyjadrení oboch rodičov, najmä matky vyplýva, že nerešpektuje rolu otca vo vzťahu k maloletému, pričom sama nevedela uviesť presnú príčinu odmietania otca maloletým. Súd dopĺňa, že obom rodičom predmetné výchovné opatrenie uložil aj za účelom zistenia a využitia všetkých možností na pochopenie dôvodov vzájomného rodičovského konfliktu, ktoré následne povedie k postupnému odstraňovaniu vzájomnej animozity a neférovosti pri vzájomnej komunikácii. Za predpokladu ich riadnej spolupráce s určeným subjektom, výchovné opatrenie (ktoré bude súd v ďalšom sledovať a vyhodnocovať) môže mať pozitívny dopad aj na posilnenie jednotlivých rodičovských kompetencií a zručností u každého rodiča, pričom pokiaľ sa sami nevedia zhodnúť na spoločnom postupe, prípadne za účelom riešenia problémov vyhľadať pomoc odborníkov, mali by takéto rozhodnutie súdu prijať a považovať ho za pomoc pri riešení rodičovského konfliktu v záujme mal. W., keď ich rozporné tvrdenia o priebehu jednotlivých stykov otca s maloletým o to viac posilňujú odôvodnenosť nariadeného výchovného opatrenia. Keď rodičia budú schopní nájsť spoločné riešenia a postupy aj pri obnovení vzťahu mal. W. k otcovi, uvedené bude mať pozitívny vplyv na zdravý vývoj mal. W., jeho prežívanie a možnosti sa čo najlepšie vyrovnáť so situáciou, ktorú priniesol pretrvávajúci konflikt rodičov. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že rodičia, ani mal. W. sa aktuálne nepodrobujú žiadnej psychologickému intervencii, spoločnej či individuálnej, preto nariadenie výchovného opatrenia s definovaným účelom je plne dôvodné. Tiež súd dopĺňa, že výchovné opatrenie uložil aj mal. W. napriek nesúhlasu matky, nakoľko jej vlastnými vyjadreniami mal súd za preukázané, že maloletý do októbra 2020 mal k otcovi dobrý vzťah, chodil s ním, i starými rodičmi zo strany otca na dovolenky, bez problémov sa s ním stretával, prespával u neho, pričom z bližšie nezistenej príčiny odvtedy styk s otcom odmieta, schováva sa pred ním aj napriek prítomnosti matky. Úlohou súdu je rodinné väzby sceľovať, ako aj poskytnúť všetky dostupné prostriedky a pomoc pri obnovení vzťahu maloletého k otcovi. Čo sa týka rozsahu výkonu uloženého opatrenia, súd tento určil širšie v rozsahu 50 hodín s tým, že konkrétny rozsah pre každého z rodičov a mal. W. určí Centrum pre deti a rodiny

Myjava po zistení situácie na spoločnej prípadovej konferencii a po jej dôkladnej analýze psychologom a ďalšími pomáhajúcimi profesionálmi tohto zariadenia. K návrhom matky na doplnenie dokazovania nahrávkami, ktoré boli vyhotovené, keď otec prišiel na styk, komunikáciou prostredníctvom mailov a sms správ, ktorú jej otec posielal, aby bolo zrejmé, prečo nie je možné komunikovať s otcom a ako sa otec správal, lekárskou správou o tom, že syn mal tikovú poruchu pre správanie otca, súd uvádza, že tieto návrhy na doplnenie dokazovania považoval za nadbytočné, nakoľko mal vyššie uvedenými dôkazmi za dostatočne preukázané, že rodičia spolu vôbec konštruktívne nekomunikujú, navzájom sa neakceptujú, a tiež, že mal. W. sa odmieta s otcom stretávať. O nároku na náhradu trov konania účastníkov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, podľa ktorého v mimosporovom konaní v zásade nemá nárok na náhradu trov konania žiaden z účastníkov, pričom dôvody pre iné rozhodnutie o náhrade trov konania nezistil.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a návrh otca na uloženie výchovného opatrenia zamietnuť. Mala za to, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď nariadil výchovné opatrenie a nariadenie výchovného opatrenia považovala za nedôvodné. Mala za to, že v danom prípade by realizácia výchovného opatrenia vážnym spôsobom nielen ohrozila maloletého syna, ale narušila i jeho bezpečie a istotu, ktorú sa jej po dlhšej dobe podarilo zastabilizovať. Poukázala na skutočnosť, že maloletý nie je ten, ktorý spôsobil celú túto situáciu, a nie je ani ten, ktorý by mal niesť následky za správanie svojho otca. Od času, kedy otcovi bol dočasne pozastavený výkon funkcie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, tento za synom niekoľko mesiacov vôbec nechodil a kontaktoval ju len sms správami rôzneho typu. Otec na styk s maloletým nechodil až do mesiaca august 2021. Dňa 23.09.2021 prišiel otec za synom na styk, ona mu otvorila okno a chcela s ním komunikovať, o čom súdu predložila nahrávku preukazujúcu správanie otca, ktoré je v príkrom rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Predložila tiež ďalšie dôkazy preukazujúce, že otec realizoval styk v rozpore s vydaným neodkladným opatrením, keď opakovane na styk chodili aj jeho rodičia, prípadne jeho priateľka I. D.. Syn otca odmieta a ak mu povie, že príde otec, syn nereaguje vôbec, snaží sa tváriť, že to nepočuje alebo na jej prehováranie, aby sa mu aspoň ukázal v okne a sám mu niečo povedal, tak syn príde k oknu a povie, že s ním nechce ísť. Podľa názoru matky je konanie otca v príkrom rozpore so záujmom maloletého dieťaťa o to viac, že tento prechádza ťažkým obdobím, nakoľko v septembri nastúpil do prvej triedy. Uviedla, že jej správanie vo vzťahu k stretávaniu sa maloletého s otcom len rešpektuje záujem maloletého a jeho psychický stav. Ona ako matka nebude syna nasilu nútiť, aby išiel za svojim otcom, keď samotný otec mal v minulosti so synom ako-tak vzťah a sám si ho pokazil svojim správaním a zjavne je za tým, že nie je morálne a hodnotovo vyspelý, a nie je natoľko uvedomelý, že ide o maloleté dieťa, ktorému takéto správanie ubližuje. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď vyhovel otcovi a nariadil výchovné opatrenie. Zdôraznila, že v zmysle Základných princípov Zákona o rodine a Dohovoru o právach dieťaťa sú všetky orgány povinné postupovať tak, aby záujem dieťaťa bol prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týchto orgánov. Poukázala na skutočnosť, že súd prvej inštancie v tak závažnej a akútnej veci, kde mal dostatočne preukázané, že otec nezvláda úlohu otca a vzápätí svojim rozhodnutím „posvätil“ konanie otca, čím vystavil maloletého do nekomfortnej a veľmi stresovej situácie. Považovala postup súdu prvej inštancie za necitlivý a bezprecedentne arbitrárny, nechrániaci záujmy maloletého dieťaťa, ale záujmy a predstavy otca, čo ona ako matka nemôže akceptovať.

4. K odvolaniu matky dieťaťa sa písomne vyjadril otec maloletého, ktorý navrhol napadnuté uznesenie z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Súhlasil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že styk maloletého dieťaťa s ním nie je v rozpore so záujmom dieťaťa a súd je aj v prípade nesúhlasu matky povinný konať v súlade s najlepším záujmom dieťaťa a využiť všetky zákonné možnosti k tomu, aby sa styk dieťaťa s otcom začal realizovať. Celé odvolanie matky je postavené na jeho osočovaní, posudzovaní jeho správania a psychického stavu a spochybňovaní jeho rodičovských kompetencií. Z odvolania matky, ako aj z jej ďalších písomných podaní a ústnych prednesov badať silnú väzbovú pripútanosť maloletého dieťaťa k matke a odmietavý postoj voči otcovi. Javí sa, že konflikt medzi rodičmi nie je prekonaný a pokračuje prostredníctvom maloletého dieťaťa, ktoré žije v protichodnom rodičovskom nátlaku. Mal za to, že matka nie je schopná rešpektovať zákonitosti zdravého a potrebného vývoja ich maloletého dieťaťa, keď nie je ochotná a schopná rešpektovať pokyny súdu a riadiť sa radami odborníkov. Poukázal na závery znaleckého posudku č. 112/2021 zo dňa 06.12.2021, ktorý vypracoval súdny znalec MUDr. Ivan André, PhD., MPH, MHA, z ktorého vyplýva, že netrpí žiadnou duševnou poruchou a nejestujú žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili vo výchove syna a zverení do jeho osobnej starostlivosti. Matka odmieta nielen znalecké dokazovanie, ale odmieta sa i

podrobiť výchovnému opatreniu. Podľa názoru otca sa matka obáva toho, že by v znaleckom dokazovaní bolo preukázané manipulovanie matky s psychikou maloletého proti nemu, a tým poškodzovanie dieťaťa.

5. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

6. K vyjadreniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletého, ktorá zotrvala na dôvodoch svojho odvolania. Uviedla, že maloletý je pre ňu všetkým a nikdy nedopustí, aby mu niekto ublížil, pričom maloletý je na ňu veľmi citovo pripútaný a ona na neho tiež. Maloletého sa snaží absolútne vylúčiť z konfliktov, ktoré neustále vytvára otec. Ak nie je stotožnená s názorom súdu, využíva v zmysle platnej právnej úpravy všetky dostupné prostriedky na ochranu svojich práv a právom chránených záujmov, a tiež chráni práva svojho maloletého syna. Odmietla sa vyjadrovať ohľadom znaleckých posudkov, ktoré si dáva vyhotovovať otec na svoju osobu. Podľa jej názoru žiadne výchovné opatrenie nariadené súdom nenapraví komunikáciu medzi rodičmi, pokiaľ jeden z rodičov má prejavy správania takého charakteru, ako otec maloletého. Ide o patologické prejavy, pričom otec potrebuje odbornú pomoc. Otec je nebezpečný a ona ako matka sa odmieta s touto osobou po tom všetkom stretnúť, nikto ju neprinúti dobrovoľne ohrozovať jej a synov život.

7. K písomnému vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že kolízny opatrovník sa vyjadril tak preto, lebo pozná otca maloletého ako sťažovateľa a problematickú osobu a chcel sa vyhnúť konfliktu s ním.

8. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky maloletého opätovne navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. Uviedol, že aktuálne je matka za jej klamstvá už trestne stíhaná za prečin krivého obvinenia a za prečin krivej prisahy a krivej výpovede. Pripustil, že podal na matku niekoľko trestných oznámení, nakoľko táto je podozrivá aj z marenia výkonu úradného rozhodnutia, keď sama priznala, že 42krát mu neumožnila sa so synom stretnúť, pretože syna zmanipulovala, že ho chce uniesť do zahraničia. Výchovné opatrenie je podľa jeho názoru potrebné na to, aby matke vysvetlili odborníci, že syna nesmie klamať, ale má mu hovoriť pravdu. Od roku 2006 bol asi štyrikrát skúmaný znalcami psychológmi, či už v súvislosti so vstupom do armády, s držaním zbraní a streliva, alebo v súvislosti s klamstvami matky. Výchovné opatrenie je veľmi potrebné, lebo mu aj zabezpečí čas a priestor na spoločné chvíle so synom, ktoré sú potrebné na obnovenie ich vzťahu, ktorý bol predtým úžasný.

9. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca a k vyjadreniam matky uviedol, že sa plne pridrieva svojich predchádzajúcich písomných správ a vyjadrení k predmetnému konaniu a odporučil napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastníčka konania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 CSP a § 59 ods. 1 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bolo otcovi, matke a maloleťmu Rudolfovi nariadené výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu a odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Myjava, pracovisko Nové Mesto nad Váhom, Klčové 32, za účelom zlepšenia ich schopností vzájomne komunikovať ohľadom maloletého W., za účelom zvládnutia svojej role vo vzťahu k druhému rodičovi a rešpektovania role druhého rodiča v rámci vzájomných vzťahov, ako aj za účelom obnovenia vzťahu maloletého W. k otcovi.

12. Systém výchovných opatrení v zmysle ust. § 37 Zákona o rodine je vybudovaný systematicky, od miernejších zásahov k vážnejším zásahom. Veľmi účinným sa v poslednom období ukázalo najmä využitie uloženia povinnosti odborného poradenstva v špecializovaných zariadeniach, ktoré súd môže uložiť rodičom maloletého alebo dieťaťu. Hoci zákon hovorí všeobecne o odbornom poradenstve využíva sa prevažne psychologické poradenstvo. Toto poradenstvo vykonávajú aj psychologické centrá, ktoré sú zriadené pri orgánoch sociálno-právnej ochrany detí. Poradenstvo možno uložiť jednému z rodičov,

obom rodičom spoločne, niektorému z rodičov dieťaťu alebo obom rodičom a dieťaťu. Poradenstvo možno uložiť aj dieťaťu osobitne. Výhodou tohto opatrenia je, že súd po uložení výchovného opatrenia sleduje jeho vykonávanie a to v súčinnosti s orgánom sociálno-právnej ochrany detí, v súčinnosti s obcou alebo s príslušným zariadením, v ktorom je dieťa umiestnené. Podľa záverov poradenstva rozhodne o aplikácii ďalších opatrení, pričom môže využiť napr. predĺženie poradenstva resp. jeho rozšírenie o nové ciele. Hmotno-právnu podmienkou uloženia výchovného opatrenia je, že to vyžaduje záujem dieťaťa. Pokiaľ má súd za to, že výchovné opatrenie už nie je potrebné, môže ho zrušiť. Ak výchovné opatrenie neprinesie želaný výsledok, ktorým je zvyčajne zmena postoja niektorého rodiča resp. oboch rodičov resp. zmena postoja maloletého dieťaťa, potom môže súd využiť ďalšie opatrenia, ktorými fakticky alebo právne zasiahne do výkonu rodičovských práv a povinností. Účinnosť uloženého výchovného opatrenia súd hodnotí jednak priebežne, jednak po skončení doby, na ktorú bolo uložené. Podkladom pre hodnotenie budú správy predkladané osobami, ktoré spolupracujú so súdom pri sledovaní výkonu jednotlivých opatrení. Pri vykonávaní dohľadu je to podľa potreby orgán sociálno-právnej ochrany detí, obec, škola, neštátne subjekty a iné. Pri povinnosti podrobiť sa poradenstvu je podkladom správa, ktorú vyhotoví subjekt, ktorý sociálne poradenstvo resp. odborné poradenstvo v špecializovanom zariadení vykoná. Rozhodnutie súdu nasledujúce po zhodnotení účinnosti výchovného opatrenia môže spočívať buď v zrušení nariadeného výchovného opatrenia alebo v uložení iného výchovného opatrenia príp. v predĺžení doby trvania výchovného opatrenia. Ak súd zistí, že výchovné opatrenie splnilo sledovaný účel svoje rozhodnutie zruší. Ak zistí, že sledovaný účel nebol dosiahnutý môžu nariadiť iné opatrenie.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozhodnutia, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rodičia navzájom vôbec konštruktívne nekomunikujú, obaja sa obviňujú, podávajú na seba trestné oznámenia, pričom z vyjadrení oboch rodičov, najmä matky, vyplýva, že nerešpektuje rolu otca vo vzťahu k maloletému, pričom sama nevedela uviesť presnú príčinu odmietania otca maloletým. Za predpokladu riadnej spolupráce rodičov s určeným subjektom je predpoklad, že výchovné opatrenie bude mať pozitívny dopad aj na posilnenie jednotlivých rodičovských kompetencií a zručností u každého rodiča, pričom pokiaľ sa sami nevedia zhodnúť na spoločnom postupe, prípadne za účelom riešenia problémov vyhľadať pomoc odborníkov, mali by takéto rozhodnutie súdu prijať a považovať ho za pomoc pri riešení rodičovského konfliktu v záujme maloletého W.. Keď rodičia budú schopní nájsť spoločné riešenia a postupy pri obnovení vzťahu maloletého k otcovi, uvedené bude mať pozitívny vplyv na zdravý vývoj maloletého W., jeho prežívanie a možnosti sa čo najlepšie vyrovnáť so situáciou, ktorú priniesol rozchod a pretrvávajúci konflikt rodičov. Za dôvodné považoval odvolací súd i uloženie výchovného opatrenia maloletému, keď z obsahu vykonaného dokazovania vyplynulo, že tento do októbra 2020 mal k otcovi dobrý vzťah, bez problémov sa s ním stretával a prespával u neho, pričom z vyššie nezistenej príčiny od uvedeného času styk s otcom odmieta. Za správny považoval odvolací súd i rozsah uloženého výchovného opatrenia.

15. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí aj právo strany sporu (účastníka konania), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a hodnotením dôkazov (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 252/2004) a rovnako neznamená ani to, aby strana sporu (účastník konania) bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 50/2004). Odvolací súd sa preto nestotožnil s názorom odvolateľky, že odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je nedostatočné, prípadne nezrozumiteľné, ktorým by bolo zasiahnuté do jej práva na spravodlivý proces garantovaný Ústavou SR, ako i medzinárodnými dohovormi (Dohovor o ľudských právach).

16. Z dôvodu, že odvolacie dôvody odvolateľky neboli opodstatnené, a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo veci samej, ako i v závislom výroku o trovách konania z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

18. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).